

17

đến: thể vùng này, chủ chốt bằng chính sách của họ thì họ bắt buộc phải xây

[illegible]

sấm
 một số
 của
 trời mà
 đứng
 cho ta
 ông nhà

sấm cũng như vậy, qua năm đó, được chỉ đường phát triển ra
 bị ty bwa, là không có quyền được quyền, không chỉ bằng quan nào.
 bay pháp luật nào cần thiếp được bất.
 bị ty bwa, pháp luật bị ty bwa bị phạt là hành hung vụ chống
 pháp quá như trọng đối với sự hành hung, một tại ta được chỉ
 là hành hung, mà một cuộc trốn tránh chỉ được nên một hành động
 hành hung, không bao quát tất cả.
 Các ông tôi lại đến thăm Khổng Mạnh phần nào, rồi thấy
 rằng không cần gì là đi hết của Á Đông, và các đi được đi
 của văn các gia đình, nên một sự tan rã của xã hội, mà một cuộc...

lực này
trở lại
khí nào

nghe hơn. Có lẽ chưa có ông ta nào được chứng kiến cảnh các anh
chồng và phụ Việt Nam đánh vợ lẫn vào đất cùng nhau, ông họ có thấy
chắc họ không sao để một cuộc đánh bình thường.

Vị lại các ông đầu phải là làm luật. Các ông bị chỉ hành
luật mà thôi. Máu luật thì có giới hạn. Những làm luật của ta, những
ông dân biết cho mà vị trên của ông đó quốc gia ông họ, ông đó ở
ở đến chuyện chống đánh vợ làm gì mà có chuyện này lại tính trạng đó
các ông cũng chẳng thấy phải bị làm tội hay vị như đã nói các
ông không ông sao có thấy những anh chồng và phụ đánh vợ bao
giờ hết.

cải tạo
đi buồng
tác vào
đá biết

...còn có

* * * CON NỮ *

...điện - Tinh cảm

 NỮ GIỮA

TRỌNG NGUYÊN

68

VÒNG VÂY

Đã từng nghĩ đến kinh chiều muộn, thấy thức xe phía sau bày tỏ sự chờ đợi, một khoảng lặng, đến giờ cũng an tâm phần nào. Gã nhận mạnh thêm vào chiếc xe của anh bạn học hồi cấp 3 đã thất

1. Anh không làm việc phải
 2. Anh chỉ cần ăn và ngủ
 3. Anh không cần phải đi học
 4. Anh không cần phải đi làm
 5. Anh không cần phải đi chơi
 6. Anh không cần phải đi ăn
 7. Anh không cần phải đi ngủ
 8. Anh không cần phải đi...
 9. Anh không cần phải đi...
 10. Anh không cần phải đi...

huyết, chứng tim mất máu, lúc mệt mỏi quá độ khất nhân, chỉ trao hết cho Mộ Dung Lạc rồi! Thấy rồi chứng sa trước, bảo

— Trên!

Trần Kiệt phi cười, chẳng nói trong tay sẽ hạ từ giây năm trăm, nhét vào rút áo cho gió sẽ thổi.

— Anh đã biết lòng cây to này quá, anh đừng cho anh thêm năm trăm nữa là một ngàn ấy! Ừ!

Gã thì sẽ tự rút cái kiếm kích thước, sẽ tiến ra lóe lóe, nếu gã tuấn công nhất!

— Cầm on ông làm!

Gã vội đặt hai chiếc sạp công vào chỗ.

đang, chưa nên ngừng lại nghe
đột ngột lại, để cho chúng
cùng chẳng biết mà mang cho
bình chưa?

U, rõ y sẵn sàng làm theo lời
sau khi nghe chúng nói như
đó về cách của sự đổi cho
đất.

khắc quách. Có chú sa chầy chậm hẳn lại và nói
— Rồi, ông bà hãy nghỉ xuống đi!

Mộng Lan nói bằng cách của vẻ nhậy xuống
trước. Tiểu Kiệt nháy mắt nói Hai người cùng lại
trên trần mình từ trên là dường như một người, rồi
liền sau đó, cả hai cùng chỗi dậy và chạy luôn vào trong
lầu này rồi gần đây.

Chức sa tức xì lại từ lên và vào rút về phía
trước, chỉ một lúc sau đã đi đủ một trong bốn tay

ty liên hỏi :
nhỏ nhũy được không ?
tính trả lời :
tâm và sao là cho anh là bạn,
đều làm được cả. Nói xong,
MẠI TIẾP

—Tụi nó bám chờ cái, làm ăn chẳng vào đâu hết, cứ nghỉ thôi là bị mìnch.

Ông Tuấn cười tay mìnch trong lòng vì mình đã đoán đúng. Ông vui vẻ gật đầu ừ ừ.

Thốt, chuyện bỏ qua luôn cho rồi, đi tới bên này rồi thì phải vui vẻ cho cau cau như vậy hoài sao?

Thầy bưng đồ ăn lên đặt trên bàn, nghênh nhai nói như vậy thì quay sang bên:

—Chỉ má cau? À, cau đó?

—Ừ, đúng.

ANH

Ông Tuấn cười đáp :
- Ai mà biết mấy người hỏi nhau chủ trương lại hỏi tới kìa ?
Thầy qua dạy dự Tạm
- Họ anh hả ? Bữa nay anh trở, theo là có nhà buồn nhá chứ, sao lại cau có hề ?

Thầy cau hỏi của Thầy có thể thầy thêm bực tức cho dạy dự Tạm,
Ông Tuấn đã nhận thầy quên mất anh nhá với anh
- Thời mau đi, mau quên anh đi. Cậu Ai đầu, anh mau nước đá, là ra rồi chứ ?

Thầy vội bực vì thời quá khác là của dạy dự Tạm. Nặng trĩu lời

chưa bằng một nghìn năm nay. Nhưng
 — Nó đi thành rồi ba à, chắc sắp về rồi, Ba sang ngồi bên
 bên ăn đi là rồi, con cũng đói quá rồi nè.

*

Bà con đi ra trung không khí chẳng mấy vui. Mọi người
 fe trao đổi, chuyện trò với nhau.

Tam lại tránh không nói chuyện với Thủy bằng các hình tượng
 và mọi chuyện học hành, về thành phố với Ai.

quân lại Tầm lại hỏi về chuyện các gang xe hỏa lửa trước sân A. Nam
bước miệng lộ lời. Vì thế thỉnh thoảng nàng xô nhúc chừng em đi A.
may lại chín mình, nhấc lúc nó quay lại, nàng trao cho em những cái
nhỏ đến đó.

* * CÒN NỮA *

riệt cho đến nay đã có mười bốn vị khách rồi mà hầu hết vào phòng
phân đảng rồi không có cơ hội đến các phòng khác nữa...

đồng chí
Triệu từ Nguyên chau mày hỏi :
- Chẳng lẽ họ vào rồi không trở ra được nữa hay sao ?
Thiếu nữ áo xiêm không trả lời câu hỏi, 4 đôi :
- Trong mười bốn vị khách vào đây, nửa năm trước mới
có một vị được đi thăm cả bốn phòng đảng, nam, tây, bắc. Đó là

Triệu Tử Nguyên không nhận được, hỏi ngay :
— Có nương hỷ với cho tại họ bất người đó là ai ?
Thiếu nữ xiêm hồng thảng thảng đáp :
— Người đó xưng danh là Trư Mã Độn Nguyên.
Triệu Tử Nguyên nghe nói tiếng lớn run sợ, tự hỏi :
— Trư Mã Độn Nguyên ư ? ... Ta đã được nghe mẫu thân đề

Thầy Tề Nguyên trong lòng thắc mắc, đẩy cửa phòng mở ra thì gặp trước mặt sếp làng. Trong phòng tối thấp thoáng có ánh đèn. Chẳng kinh hãi lại lui ra ngoài. Chẳng chờ một lúc không thấy gì mới trở bước qua cửa.

Trên thực địa, chúng tôi thấy bên trong sân rộng như
tranh vẽ. Trên một nhà kiến trúc thật đẹp bình thường. Hai bên vách đất
khảm đá trắng. Giữa nhà đặt một tượng thật bình. Trước thềm bình
sử đầy nhiều chậu, phi điệp, sau hồ, mác số, chia làm ba ô. Những
ảnh sáng bày mẫu sắc huyền ảo coi rất đẹp nữa.

Triệu Tu Nguyên trong lòng hồi hộp tiến gần lại. Chẳng thấy
trên đồng chậu ngọc có đặt một chiếc chuông đồng. Chẳng cầm chuông nên
cô có khúc hát dòng chơ trên nhà:

Mùa cho đá đá tình đi - thăm -

Phải có mình cháu tặc mỹ nhào.

Hương

(CÒN TIẾP)

